

C/2024/2103

26.3.2024

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE”

[COM(2023) 528 final – 2023/0320 (CNS)]

(C/2024/2103)

Sprawozdawczyni: **Katrīna ZARIŅA**

Wniosek o konsultację	Rada Unii Europejskiej, 10.11.2023
Podstawa prawna	Art. 115 i 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej
Data przyjęcia przez sekcję	18.12.2023
Data przyjęcia na sesji plenarnej	17.1.2024
Sesja plenarna nr	584
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	222/0/4

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) popiera wniosek Komisji Europejskiej dotyczący ustanowienia systemu opodatkowania według siedziby głównej (ang. Head Office Tax – HOT) dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MMŚP) oraz przewidziane w nim cele, ponieważ są one zgodne ze wspieraniem MMŚP, upraszczaniem ich działalności transgranicznej oraz zmniejszaniem obciążenia administracyjnego i finansowego, przy jednoczesnym zwiększaniu ogólnej konkurencyjności MMŚP.

1.2. EKES odnotowuje, że przyjęcie wniosku dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej zapewni dużą wartość dodaną dla przedsiębiorstw, pracowników i państw członkowskich. MŚP stanowią obecnie prawie wszystkie przedsiębiorstwa sektora przedsiębiorstw niefinansowych w Unii Europejskiej (UE-28) (99,8%), odpowiadają za dwie trzecie całkowitego zatrudnienia w UE-28 (66,6%) i nieco mniej niż trzy piąte (56,8%) wartości dodanej generowanej przez sektor przedsiębiorstw niefinansowych⁽¹⁾. Zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla MMŚP zapewni większą przewagę konkurencyjną w ich codziennej działalności.

1.3. EKES apeluje, by nie opóźniać przyjęcia wniosku Komisji dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej, tak aby zwiększyć wzrost MMŚP i propagować równe warunki działania, które umożliwiłyby udział w rynku wewnętrznym tym MMŚP, które prowadzą działalność transgraniczną. To z kolei przyczyniłoby się do długoterminowego wzrostu PKB i zatrudnienia.

1.4. Wniosek ma na celu ograniczenie kosztów przestrzegania przepisów dotyczących podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) ponoszonych przez MMŚP, które już prowadzą działalność transgraniczną za pośrednictwem stałych zakładów. EKES zgadza się z oceną Komisji, że wprowadzenie systemu opodatkowania według siedziby głównej zmniejszy koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa już prowadzące działalność międzynarodową. To z kolei zmniejszy bariery i może przynieść oszczędności w zakresie kosztów przestrzegania przepisów prawa podatkowego. Wniosek może również zachęcić inne MMŚP do rozpoczęcia działalności transgranicznej.

1.5. Wniosek ma również na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych i finansowych dla MMŚP związanych z regulacjami podatkowymi na szczeblu krajowym. W tym względzie EKES wzywa do regularnego przeprowadzania oceny procedur krajowych dotyczących obliczania i płacenia podatków, tak aby zmniejszyć obciążenia regulacyjne i zwiększyć ogólną konkurencyjność przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Ponoszone przez MŚP koszty przestrzegania przepisów prawa podatkowego. Tax compliance costs for SMEs – Urząd Publikacji Unii Europejskiej (europa.eu).

1.6. Póki co EKES zgadza się z podejściem Komisji, zgodnie z którym zakres wniosku dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej jest ograniczony do samodzielnych MMŚP, które prowadzą działalność transgraniczną w co najmniej jednym państwie członkowskim wyłącznie za pośrednictwem stałych zakładów. Jednocześnie EKES odnotowuje, że przy przeprowadzaniu planowanej oceny ex post w celu oceny skuteczności systemu opodatkowania według siedziby głównej dla MMŚP pięć lat po wejściu w życie dyrektywy, Komisja powinna rozważyć i ocenić możliwość rozszerzenia systemu opodatkowania według siedziby głównej tak, by objąć nim MŚP prowadzące działalność transgraniczną za pośrednictwem spółek zależnych.

1.7. EKES zauważa, że wnioski dotyczące systemu opodatkowania według siedziby głównej i BEFIT (Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu) są uznawane przez Komisję za uzupełniające się, ponieważ BEFIT jest ukierunkowany głównie na duże grupy działające w całej UE i będzie fakultatywny dla tych grup MŚP, które mają jednostki zależne w innych państwach członkowskich i które przyjęły skonsolidowane sprawozdania finansowe.

1.8. Jednocześnie EKES zauważa, że fakultatywny charakter zarówno wniosku dotyczącego opodatkowania według siedziby głównej w odniesieniu do MŚP ogółem, jak i wniosku BEFIT w odniesieniu do grup MŚP posiadających skonsolidowane sprawozdania finansowe, stworzy różne ramy prawne w całej UE dla przedsiębiorstw znajdujących się w potencjalnie porównywalnych sytuacjach. W związku z tym EKES zachęca Komisję do monitorowania zmian zachodzących w nowych zasadach dotyczących opodatkowania według siedziby głównej i ich skutków w tym zakresie, ponieważ współistnienie różnych ram prawnych mających zastosowanie do porównywalnych podmiotów może prowadzić do fragmentacji i rozbieżności, a to może z kolei zaszkodzić konsolidacji rynku wewnętrznego.

1.9. Komitet uważa, że system opodatkowania według siedziby głównej zacieśni i usprawni współpracę między organami podatkowymi w państwach członkowskich. Współpraca między nimi ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnego i znaczącego wdrożenia proponowanego systemu opodatkowania według siedziby głównej i osiągnięcia wyznaczonych celów.

1.10. EKES jest przekonany, że proponowany terminarz transpozycji dyrektywy jest odpowiedni, by dostosować systemy informatyczne organów podatkowych w państwach członkowskich i zapewnić sprawną wymianę danych między państwami członkowskimi na późniejszych etapach. To z kolei zachęci państwa członkowskie do podjęcia szybkich działań w tym względzie.

1.11. EKES wzywa Komisję, aby po przyjęciu wniosku ściśle współpracowała z państwami członkowskimi i organizacjami reprezentującymi MMŚP w celu podniesienia świadomości na temat dostępnego mechanizmu opodatkowania według siedziby głównej wśród MMŚP. To umożliwi lepsze osiągnięcie celów polegających na zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych, wzmożeniu działalności transgranicznej i pełnym wykorzystaniu korzyści wynikających z jednolitego rynku. Odpowiednie strony powinny również przeznaczyć środki na zapewnienie szkoleń i wsparcia metodologicznego dla MMŚP w zakresie przygotowywania deklaracji podatkowej siedziby głównej.

2. Kontekst

2.1. We wrześniu 2023 r. Komisja opublikowała pakiet pomocy gospodarczej dla MŚP, obejmujący wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie opóźnień w płatnościach, wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie uproszczenia przepisów podatkowych dla MŚP i wniosek dotyczący ustanowienia systemu opodatkowania według siedziby głównej. Pakiet obejmował także zestaw środków mających na celu poprawę wyników MŚP, ze szczególnym uwzględnieniem udoskonalenia Programu lepszego stanowienia prawa, zwiększenia dostępu do finansowania, podnoszenia kwalifikacji siły roboczej i innych mechanizmów wspierających.

2.2. Wniosek Komisji w sprawie ustanowienia systemu opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw dotyczy uproszczonych przepisów mających zastosowanie do samodzielnych MŚP prowadzących działalność transgraniczną w UE za pośrednictwem stałych zakładów⁽²⁾ znajdujących się w innych państwach członkowskich.

2.3. MŚP stanowią obecnie prawie wszystkie przedsiębiorstwa sektora przedsiębiorstw niefinansowych w Unii Europejskiej (UE-28) (99,8 %), odpowiadają za dwie trzecie całkowitego zatrudnienia w UE-28 (66,6 %) i nieco mniej niż trzy piąte (56,8 %) wartości dodanej generowanej przez sektor przedsiębiorstw niefinansowych⁽³⁾.

⁽²⁾ Stały zakład oznacza stałe miejsce prowadzenia działalności znajdujące się w innym państwie członkowskim, zgodnie z definicją zawartą w odpowiedniej dwustronnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub, w przypadku jej braku, w prawie krajowym.

⁽³⁾ Ponośzone przez MŚP koszty przestrzegania przepisów prawa podatkowego. Tax compliance costs for SMEs – Urząd Publikacji Unii Europejskiej (europa.eu).

2.4. Zakres zastosowania wniosku Komisji jest ograniczony do samodzielnych MŚP⁽⁴⁾ prowadzących działalność transgraniczną wyłącznie za pośrednictwem stałych zakładów w co najmniej jednym państwie członkowskim zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 wniosku dotyczącego dyrektywy⁽⁵⁾. Z drugiej strony, jednostki zależne nie są objęte zakresem wniosku Komisji Europejskiej i nie będą kwalifikować się do korzystania z korzyści wynikających z systemu opodatkowania według siedziby głównej.

2.5. W praktyce kwalifikujące się MŚP będą mogły obliczać podlegające opodatkowaniu wyniki swoich stałych zakładów wyłącznie na podstawie reguł opodatkowania państwa członkowskiego ich siedziby głównej, natomiast mające zastosowanie stawki podatkowe pozostaną takie, jakie obowiązują w państwach członkowskich, w których rzeczywiście znajdują się stałe zakłady.

2.6. Środki upraszczające wprowadzane w drodze wniosku dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej, a także ich ewentualne przedłużenie z czasem, są ściśle ograniczone konkretnymi wymogami kwalifikowalności⁽⁶⁾ służącymi uniknięciu ryzyka obchodzenia reguł opodatkowania.

2.7. Opcja przewidziana we wniosku dotyczącym systemu opodatkowania według siedziby głównej obowiązuje przez pięć lat (art. 7), chyba że w tym czasie siedziba główna zmieni rezydencję podatkową lub łączny obrót stałych zakładów osiągnie co najmniej trzykrotność obrotu siedziby głównej (art. 8). W takich przypadkach reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej nie będą już obowiązywać.

2.8. Na koniec każdego pięcioletniego okresu MŚP będą miały prawo do przedłużania swojego wyboru na kolejne pięć lat bez ograniczeń, o ile nadal będą spełniać wymogi kwalifikowalności określone we wniosku Komisji (art. 9). Jeżeli samodzielne MŚP podejmie decyzję o utworzeniu jednostki zależnej lub łączny obrót jego stałych zakładów wyniesie co najmniej dwukrotność obrotu siedziby głównej, lub gdy MŚP przestanie się w ogóle kwalifikować jako MŚP, nie będzie ono mogło przedłużyć opcji korzystania z reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej po upływie pięcioletniego okresu (art. 10).

2.9. Pod względem organizacyjnym punkt kompleksowej obsługi umożliwi MŚP kontaktowanie się wyłącznie z administracją podatkową państwa członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba główna, zarówno w odniesieniu do procedury skorzystania z opcji, jak i obowiązku składania deklaracji oraz płacenia podatków.

2.10. Dokładniej rzecz ujmując, „jednostką raportującą” w odniesieniu do wszystkich stałych zakładów będzie siedziba główna danego MŚP, które w związku z tym będzie składać jedną deklarację podatkową do administracji podatkowej właściwej dla jego siedziby głównej („organ przyjmujący deklaracje” – art. 11). Ta administracja podatkowa będzie stosować stawki podatkowe mające zastosowanie w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których MŚP utrzymuje stałe zakłady, a następnie przekaże wynikające z tego poboru dochody podatkowe do każdego państwa członkowskiego, w którym MŚP utrzymuje stały zakład (art. 12).

2.11. We wniosku uwzględniono szybką i usprawnioną wymianę informacji między kilkoma krajowymi zainteresowanymi organami podatkowymi, w tym wspólne kontrole, w szczególności dzięki wykorzystaniu istniejących ram ustanowionych dyrektywą w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (art. 13).

(⁴) W celu zdefiniowania MŚP w proponowanej dyrektywie odniesiono się do dyrektywy 2013/34/UE w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek. Zgodnie z definicjami MŚP zawartymi w tej dyrektywie, przedsiębiorstwo byłoby objęte zakresem dyrektywy tylko wtedy, gdy w dniu bilansowym nie przekraczałoby limitów w przypadku co najmniej dwóch z trzech następujących kryteriów: suma bilansowa – 20 mln EUR; przychody netto ze sprzedaży – 40 mln EUR; lub średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym – 250.

(⁵) Zgodnie z art. 2 „Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do MŚP, które spełniają następujące kryteria:

- a) zostały utworzone na mocy prawa państwa członkowskiego i przyjmują jedną z form wymienionych w załącznikach I i II;
- b) są rezydentami do celów podatkowych w państwie członkowskim zgodnie z prawem podatkowym tego państwa członkowskiego, w tym z jego dwustronnymi umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- c) podlegają, bezpośrednio lub na poziomie swoich właścicieli, podatkowi od zysków wymienionemu w załącznikach III i IV lub jakimkolwiek innym podatkom o podobnych cechach;
- d) kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) zdefiniowane w dyrektywie 2013/34/UE;
- e) prowadzą działalność w innych państwach członkowskich wyłącznie za pośrednictwem co najmniej jednego stałego zakładu;
- f) nie są częścią skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE i stanowią przedsiębiorstwo samodzielne, które spełnia jeden z następujących warunków:
 - nie są jednostką stowarzyszoną w rozumieniu art. 2 pkt 13 dyrektywy 2013/34/UE;
 - nie są przedsiębiorstwem powiązaniem w rozumieniu art. 3 ust. 3 zalecenia Komisji 2003/361/WE”.

(⁶) Siedziba główna może zdecydować się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej w odniesieniu do swojego stałego zakładu lub swoich stałych zakładów w innych państwach członkowskich, jeżeli spełnia ona następujące wymogi:

- a) łączny obrót jej stałych zakładów nie przekraczał, w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych, kwoty równej dwukrotności obrotu generowanego przez siedzibę główną;
- b) w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych była rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim siedziby głównej;
- c) w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych spełniała warunki określone w art. 2 ust. 1 lit. d).

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES popiera wniosek Komisji Europejskiej oraz przewidziane w nim cele, ponieważ są one zgodne ze wspieraniem MMŚP, upraszczaniem ich działalności transgranicznej oraz zmniejszaniem obciążenia administracyjnego i finansowego, przy jednoczesnym zwiększaniu ogólnej konkurencyjności MMŚP. Znaczenie obniżenia kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MMŚP uwzględnione we wniosku dotyczącym systemu opodatkowania według siedziby głównej zostało podkreślone w kilku wcześniejszych opiniach EKES-u.

3.2. EKES zauważa, że zgodnie z szacunkami Komisji MŚP wydają około 2,5 % swoich obrotów na wypełnianie swoich obowiązków podatkowych, natomiast duże przedsiębiorstwa wydają na ten cel 0,7 %, ponieważ przestrzeganie różnych zbiorów przepisów podatkowych w państwach członkowskich jest proporcjonalnie trudniejsze dla MŚP. Komitet wzywa zatem do szybkiego zatwierdzenia wniosku dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej, aby wesprzeć MMŚP w zmniejszaniu obciążeń związanych z kosztami przestrzegania przepisów i wynikającą z nich niekorzystną sytuacją konkurencyjną, z jaką borykają się małe przedsiębiorstwa, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorstwa, w porównaniu z dużymi przedsiębiorstwami.

3.3. Jednocześnie EKES pragnie zachęcić poszczególne państwa członkowskie do regularnej oceny procedur obliczania i płacenia podatków oraz do wprowadzenia niezbędnych udoskonaleń w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i finansowych dla przedsiębiorstw. EKES zwraca uwagę, że istnieją różnice między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o długość (czas) obliczania i płacenia podatków. Wniosek dotyczący systemu opodatkowania według siedziby głównej może mieć pozytywny wpływ na harmonizację procedur podatkowych i cyfryzację.

3.4. Komitet zgadza się z Komisją, że dyrektywa UE jest lepszym rozwiązaniem niż szereg krajowych inicjatyw ustawodawczych mających na celu uproszczenie opodatkowania MMŚP prowadzących działalność transgraniczną oraz związanych z tym kosztów przestrzegania przepisów. Problemy te są wspólne dla wszystkich państw członkowskich i nie można ich skutecznie rozwiązać przy pomocy kilku działań krajowych, które prowadziłyby do rozdrobnienia i rozbieżności. W tym względzie wniosek Komisji jest w pełni zgodny z zasadą pomocniczości i wydaje się w stanie uprościć ramy regulacyjne na rzecz MMŚP.

3.5. Wniosek Komisji jest również zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do ułatwienia transgranicznej działalności MMŚP, i tym samym przyczynia się do konsolidacji jednolitego rynku. Jeśli chodzi o tę kwestię, warto zauważyć, że proponowane środki dotyczą jedynie obliczania podlegających opodatkowaniu wyników stałych zakładów, bez harmonizacji przepisów podatkowych w państwach członkowskich, które nadal będą stosować własną podstawę opodatkowania i własne stawki podatkowe.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. EKES uważa, że przepisy w zakresie kwalifikowalności i wygasania opcji korzystania z systemu przewidziane w art. 4 i 8 wniosku dotyczącego dyrektywy zostały należycie opracowane z myślą o zniechęceniu do potencjalnych praktyk planowania podatkowego mających na celu strategiczne celowe przeniesienie siedziby głównej do państwa o niższych stawkach podatkowych.

4.2. EKES zgadza się, że okres pięciu lat ustanowiony jako czas trwania korzystania z systemu opodatkowania według siedziby głównej po raz pierwszy i jego ewentualne przedłużenie z czasem wydaje się odpowiedni do zapewnienia stabilności i skuteczności nowych przepisów, a jednocześnie zapobiegania planowaniu podatkowemu i umożliwienia oceny rozwoju i wzrostu danego przedsiębiorstwa w czasie, aby pozwolić MMŚP na wybranie najlepszej możliwości opodatkowania.

4.3. EKES uważa, że wniosek dotyczący systemu opodatkowania według siedziby głównej zapewni długoterminową wartość dodaną dla państw członkowskich, w przeciwieństwie do krótkoterminowego wzrostu kosztów dostosowania w celu aktualizacji systemów informatycznych organów podatkowych. Systemy wymiany informacji między organami podatkowymi, takie jak dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej, już istnieją i są powszechnie stosowane. EKES jest przekonany, że dobra współpraca między organami podatkowymi jest niezbędna do pomyślnego wdrożenia wniosku.

4.4. EKES zgadza się z Komisją również co do oczekiwanego pozytywnego wpływu potencjalnego wzrostu podstawy opodatkowania, wzrostu PKB i zatrudnienia w państwach członkowskich po wdrożeniu optymalnego systemu opodatkowania według siedziby głównej dla MMŚP.

4.5. EKES uważa jednak, że gromadzenie bardziej szczegółowych danych w ramach analizy oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję z pewnością poprawiłoby wniosek dzięki lepszemu określeniu aspektów ilościowych oczekiwanych korzyści.

4.6. Komitet zachęca Komisję do przeprowadzenia dokładnej oceny stosowania dyrektywy pięć lat po jej wejściu w życie, z uwzględnieniem ewentualnego dostosowania, jeśli zostanie to uznane za stosowne, jak przewidziano w art. 19 wniosku dotyczącego dyrektywy. W tym względzie zasadnicze znaczenie ma współpraca państw członkowskich w zakresie dostarczania użytecznych informacji.

4.7. Stałe monitorowanie skuteczności i efektywności wniosku dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej przedstawionego przez Komisję z pewnością okaże się przydatne. Wszystkie rozważane parametry oceny opracowane przez Komisję wydają się istotne (⁷). EKES zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MMŚP decydujące się na korzystanie z systemu opodatkowania według siedziby głównej w stosunku do: i) ich obrotów oraz ii) porównywalnych MMŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia. Takie aspekty będą kluczowe dla zrozumienia rzeczywistych korzyści dla MMŚP w zakresie uproszczenia i oceny przydatności nowych ram systemu opodatkowania według siedziby głównej dla dodatkowych przedsiębiorstw kwalifikujących się do podjęcia decyzji o korzystaniu z systemu.

4.8. EKES sugeruje, że podczas przeprowadzania planowanej oceny ex post w celu oceny skuteczności systemu opodatkowania według siedziby głównej dla MMŚP pięć lat po wejściu w życie dyrektywy, Komisja powinna rozważyć i ocenić możliwość rozszerzenia systemu opodatkowania według siedziby głównej na te MŚP, które prowadzą działalność transgraniczną za pośrednictwem jednostek zależnych.

4.9. EKES zauważa, że wnioski dotyczące systemu opodatkowania według siedziby głównej i BEFIT są uznawane przez Komisję za uzupełniające się, ponieważ BEFIT jest ukierunkowany głównie na duże grupy działające w całej UE i będzie fakultatywny dla grup MŚP mających jednostki zależne w innych państwach członkowskich przyjmujące skonsolidowane sprawozdania finansowe. Zdaniem Komisji „wniosek dotyczący systemu opodatkowania według siedziby głównej powoduje uproszczenie przepisów dla MŚP na wczesnych etapach ich ekspansji. Jeśli MŚP osiągną ekspansję i wzrost, mogą wykroczyć poza zakres reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, ale wtedy będą mogły zdecydować się na korzystanie z BEFIT”.

4.10. EKES odnotowuje, że fakultatywny charakter zarówno wniosku dotyczącego opodatkowania według siedziby głównej, jak i wniosku dotyczącego BEFIT w odniesieniu do grup MŚP przyjmujących skonsolidowane sprawozdania finansowe spowoduje powstanie różnych przepisów podatkowych dla przedsiębiorstw znajdujących się pod innymi względami w porównywalnych sytuacjach zarówno w całej UE, jak i wewnątrz państw członkowskich. W związku z tym zachęca Komisję do monitorowania zmian w nowych przepisach dotyczących opodatkowania według siedziby głównej i ich skutków w tym zakresie. Współistnienie różnych ram prawnych mających zastosowanie do porównywalnych podmiotów może rzeczywiście prowadzić do fragmentacji i rozbieżności, co może zaszkodzić konsolidacji rynku wewnętrznego.

4.11. Komitet podkreśla znaczenie odpowiedniego promowania wartości dodanej pod względem uproszczenia i zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów wynikającej z wniosku ustawodawczego dotyczącego systemu opodatkowania według siedziby głównej na rzecz MMŚP prowadzących działalność transgraniczną oraz informowania o niej MŚP we wszystkich państwach członkowskich. Jest to ważne ze względu na to, że rzeczywiste korzyści z takiej inicjatywy mogą być niejasne lub nawet nieznanne dla wielu przedsiębiorstw. W ten sposób możliwość zdecydowania się na korzystanie ze środków systemu opodatkowania według siedziby głównej mogłaby stać się bardziej powszechna i dostępna, zmniejszając ryzyko zakłócenia konkurencji i zwiększając szanse na dalszą konsolidację jednolitego rynku.

4.12. EKES wzywa Komisję, aby po przyjęciu wniosku ściśle współpracowała z państwami członkowskimi i organizacjami reprezentującymi MŚP w celu podniesienia świadomości wśród MMŚP na temat dostępnego mechanizmu opodatkowania według siedziby głównej z myślą o zwiększeniu jego wykorzystania i wynikających z niego korzyści w całej UE. Odpowiednie strony powinny również przeznaczyć środki na zapewnienie szkoleń i wsparcia metodologicznego dla MMŚP w zakresie przygotowywania deklaracji podatkowej siedziby głównej. Obejmuje to również wsparcie na rzecz rozwoju umiejętności cyfrowych MMŚP.

Bruksela, dnia 17 stycznia 2024 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Oliver RÖPKE

(⁷) Art. 19 ust. 2: „Państwa członkowskie przekazują Komisji istotne informacje na potrzeby oceny dyrektywy, zgodnie z ust. 3, w tym zagregowane dane dotyczące liczby kwalifikujących się MŚP w porównaniu z MŚP, które zdecydowały się na skorzystanie z systemu, ich obrotów oraz kosztów przestrzegania przepisów w stosunku do obrotów; dane dotyczące liczby MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym przez utworzenie stałego zakładu, oraz liczby MŚP, które już się nie kwalifikują z powodu utworzenia jednostki zależnej, lub kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MŚP, które stosują ten system”.